

Vinskatten, Spiritusskatten o. s. v., blev forelagt, at det ærede Medlem krævede dem. (N. Neergaard: Nogle Maaneder forinden!). Ja nogle Maaneder forinden, men det er egentlig for mig ikke Hovedspørgsmaalet. Jeg har dokumenteret, hvad det ærede Medlem baade i 1915 og i 1916 har sagt om dette Spørgsmaal. Nej, det afgørende for mig er, at Skattelovene i alt Fald ikke blev forelagt i den Form, det ærede Medlem ønskede dem. For hvad var det, det ærede Medlem vilde? En lempelig Forhøjelse, lidt mere paa Vin, lidt mere paa Spiritus, lidt mere paa Tobak. Det interesserede mig aldeles ikke. Paa dette Tidspunkt, da vi overhovedet ikke trængte til indirekte Beskatning, da Statens ordentlige Indtægter var meget betydelige, interesserede det mig ikke at faa Befolkningen plaget med en Smule Forhøjelse hist og her, som kun havde givet Anledning til større eller mindre Prisstigninger. Nej, det, som gjorde, at jeg mente, at vi overhovedet kunde gaa til at lægge Skat paa disse Artikler, var dette, at man nu kunde komme med Skatten i en saadan Form, som aldrig nogen havde drømt om at kunne naa at faa gennemført i den danske Rigsdag. Naar vi fik gennemført en Tillægsskat paa Spiritus første Gang saaledes, at vi satte Skatten lig med Prisen paa Varen i Detailhandelen, tør jeg dog nok sige, at hverken i 1915 eller i 1916 havde jeg kunnet faa Folketinget, og allermindst det ærede Medlem, med til dette, og dog lykkedes det mig at faa de demokratiske Partier i Salen med til sidst, fordi der var en Nødstilstand, og fordi man maatte gaa til noget saadant. Det samme gælder i Virkeligheden Vinskatten. Hvem vilde have troet, at der kunde gennemføres en Vinskat som den, der blev gennemført, hvis ikke Forholdene havde været totalt forandrede for Landet, baade udadtil, om jeg saa maa sige, og indadtil? Hvis ikke Tilførslerne var standset udvendig fra, og der ikke havde været Dyrtid og Nødstilstand indvendig, hvorledes kunde man saa have gennemført en Vinskat som den, man nu er gaaet til? Den vilde være strandet paa mange Maader. Jeg var imod en Vinskat, saa længe jeg mente, at den maatte strande, naar den var en rimelig Forhøjelse. Den kunde kun gennemføres i det Øjeblik, man udefra ikke mere turde — eller jeg skal ikke sig turde, men ikke mere kunde — gøre

Indsigelse imod en saadan Skat, og man indefra maatte indrømme, at nu maatte man gaa til en saa uhyre Beskatning af et Forbrug som dette. Dette gælder ogsaa den nu forøgede Skat paa Spiritus. Det gælder endvidere Ølskatten. Det ærede Medlem var imod Ølskatten, han nævnedes aldrig, at vi skulde lægge Skat paa Øl. Men paa et vist givet Tidspunkt maatte alle indrømme Nødvendigheden deraf. Jeg synes endda, den blev gennemført uden særdeles stor Vanskelighed. Jeg fik dog gennemført disse Skatter her i Rigsdagen paa en 6 Uger, skønt man blev afbrudt i Arbejdet af Rigsdagens Hjemsendelse. Men det blev anerkendt af alle, at nu var der Nød og Trang, og saa maatte man gaa til en saadan Forhøjelse af de indirekte Skatter. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg havde aldrig brudt mig det mindste om det ærede Medlems Krav eller om den Pression, der var i alt Fald fra Partiet Venstre i saa Henseende, hvis det ikke var blevet nødvendigt at gaa dertil. Hvis der ellers skulde have været Tale om at gaa til indirekte Skatter, vilde det ærede Medlems Utilbøjelighed dertil, som han udtrykte det baade nu og i et Foredrag, i Virkeligheden ogsaa have været delt af mig. Jeg vilde have sagt: Under Krigssituationen er der ingen Plads for indirekte Skatter her i Landet.

Slengerik: Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) mente, at han kunde jo sagtens i en kort Bemærkning faa givet det Svar, han mente burde gives mig. Han kunde endogsaa, viste det sig, give noget mere. Det ærede Medlem har jo altid haft en vis Følelse til at finde udenom det, som er Kærnen i Sagen. Naar det har generet ham, at dette blev fremholdt, saa bortleder vi Opmærksomheden fra Kærnepunktet og taler om noget andet. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde bebrejdet ham, at han havde brugt ubeberkede Udtryk. Det er ikke rigtigt, det har jeg ikke sagt om det ærede Medlem, men jeg har sagt det om det ærede Medlems Blade, og jeg har sagt det, fordi jeg har haft den Fornøjelse at læse det ærede Medlems Blade fra Hillerød, fra Roskilde og fra Aalborg og set den Maade, hvorpaa de har omtalt Samarbejdet mellem radikale Venstrømænd og Socialdemokrater. Nej,